

Nagy-Révös, jan. 4. 1860.

Kedves Barátom!

Ísten teged s a teidat sok jóval szeressen s beállott új esz,
terdöben!

Itt küldöm a Trinyi harmadik énekét a szemlé,
be. úgy hiszem, egy fogásra elég lesz. Olvasd el kér,
teh és tudasd velem ítéletedet róla, mert magam csak
itt-ott vagyok vele megelégedve.

Armban fontos dolghban kérem most tanácsodat.
Szándékomb vata ers még átferri létemben közelebbi veled,
de bír én — erősseltem. — Az én itteni helyzetem mind
sarcaslanabba' kezd válni. Nemcsak hogy a jó embereket
— collegáim — mind inkább ritkúlnak mellettem, elhagyogat,
jék köröset, — nem csak hogy a pályá, melyre igazi haj,
tanu helyett kégytelenség tapasztott, egérségem hanyat,
lá'sával napról napra terhesebb lesz, kedv, erő, kitar,
tás elhagy: de az iskola is az elatjasodás útjá,
ra tört. Egy útatatvs mellem kezd itt uralkodni:
elfüötöltni innét minden jóraváló embert, minden olyat,
kinek neve a falu határá'n kívül is hangzik, és
gyömsörű nepotizmus útján csupa helybeliekkkel rak,
ni meg a tanári állomásokkal. Így most legközelebb,
Szabó R. lemondásá'val abban töri fejét nehány, ha
talmas" ember, hogy a görög tanárakat nem is kell
beöltöteni tavaszokat, mert addig nincs kilátás "al,
kalmasos" egyéni kapni, hanem várni kell östtig,
(mert akkor jön haza Külföldötől Wargának igen
mediscrio fia) addig Warga, meg én, meg egy har,
madik tanár, orozuk meg a 18 görög órát " az
iskola közjáva érdekében." No, én igaz tudtam
valamit görögül, tanítottam is, de azóta évek foly,
tak el: aztán meg más az, valamit a Szobában el,

ragatni, má pedig nagy és jótékonyul ifjakat tanítani: e fe-
rint az ő kívánatait csak újabb, megperitetti kedvűvel
tel teljesíthetném, még akkor is, ha azt teljesíteni képtem
volna. De mivel a főbbi "köxjö" bolondja tenni nem a-
karok, bix én kérek megmondtam, hogy nincs képtem
16 óra helyett 22-öt tanítani. Ez is - a háxi correctu-
rával - úgy elrabolja időmet, munkaképtemet, hogy mást
alig dolgozhatok: hát még egy új, egy harmadik nyelv. -
Ezért arrán van fuurogás, de csak hadd legyen. -

Ily körülmény közt régebben is tönsödtem már azon,
hogy szabadulhatnék meg e nyugvó pályától. Különben
is ez nem csak jövőmet, hajlolt koromat nem bixtosit,
ja, de a jelenre sem nyújt tiszténeges életmódot, a
menyiben az a 7-800 forint még soha sem volt elég évi
früktégimre pótlás nélkül. De mit tegyek? otthon nincs
annyi, hogy függetlenül megélhetnék, úgyvéd, orvos, mér-
nök seb. nem vagyok. Tanáriket máshol keresni - ez annyi
volna, mint csurgó alót csöbe jutni. Pesten kellene vala,
mi subsistentiát keresnem: de hogyan? Emlegetnék mások,
magam is gondolkoxtam - szerkesztőigraól. Né neves ki.
Tudom, hogy ez még nyugösebb, és nekem kívált nem való.
De mit tegyen az ember. Egy tízreán szépirodalmi, kelto
kritikával szerkesztett lap által, még talán az iroda,
lonnak is lehetne használnom. Magam kérnék engedélyt,
a kormány előtt nem vagyok igen notatus, ezt tapasztal-
tam tanárságom alatt. 8 évi hú tanárságomért egy-
nyitváros iskolában, talán meg is adná a lap tulajdoni
jogát. Akkor vagy kiadóit keresnék, vagy - mins b. ke-
mény gondolja - pesti barátim és jóakaróim, kiknek
egybekötetéseik vannak, és önzecsinálnának bizonyos há-
mú nédkvengy, a vállalat első éveinek biztosítására.
Ez talán septembeerig megtörténhetnék s a lap megindul,
hazna jövő oktoberben. - Más kitársádom nincs, mint
vagy e risicóra tenni coaládi existenciámat, vagy
még tovább is itt macerálni már is ethervadt selke-
met. Kérlj: nem volna-e ily lépés fölötte bolond?

Kérlek tanárokhozál és ügyben azokhoz, a kik engem szeretnek és tudassd velem az eredményt. Nem járkség mondanom, hogy a dolognak egyelőre isokban kell ma, radnia. Semmi sem volna kessemenesebb rám néve, mintha időelőtt hírlapi nyilvánosság elé kerülne. Azére övakkdjál az újdondásokot beleavatni.

És nyísi fogadd legsziveseb ötelesemet. Etökölom a jó kománnyong kezeit, és az apróságot. Julisának egy pár sorí zártam ide. Eljetei boldogúl!

Szerető barátod
Aranyt

Fek. Csengery Antal úrnak

Pesten